

زیکره‌کافی قورئان

ئاماده‌کردنی:
دهسته‌ی ئەندامانی پۆشنایی قورئان

زیکره‌گانی قورئان

ئاماده‌کردنی

دهسته‌ی ئەندامانی پۆشنایی قورئان

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشہ کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي فَسَّاءَ لُونُ بِهِ وَأَلَزَّاهُمْ بِهِ وَأَلَزَّاهُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

پروژہی تہ مجارہ مان رؤشنایی قورئان خوئی به خوشحال دہ زانیت کہ جاریکی تر به پروژہی نویوہ دیتہ وہ خزمہ تتان، بریتیہ له و زیکر و نزا و پارانه وانهی کہ له قورئاندا هاتوون و پیغہ مبه ران و پیاوچا کان بهم زیکر و دوعایانه له خودای بالادهست پاراونه ته وه، و بیگومان سہ رفراز و

سه‌رکه‌وتووّه ئه‌و که‌سه‌ی پووی داوای له‌ خوا ده‌کات و هه‌میشه‌ دَل و ده‌روون و زمانی ته‌ره‌ به‌یاد و زیکری خودا.

له‌ خودا داواکارین له‌ ئیمه‌ و ئیوه‌ی قبول بکات و بیکاته‌ مایه‌ی تویشووی قیامه‌تمان و ته‌رازووی کرده‌وه‌ی چاکه‌مانی پی به‌رز بیته‌وه‌، بمانبورن له‌ هه‌ر که‌موکوپیه‌ک که‌ له‌ پرۆژه‌کانماندا هه‌بیّت، به‌دَلنیایی ته‌نیا خودا کامل و بی که‌م و کوپیه‌.

﴿ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾ (٢٤) القصص، په‌روه‌ردیگارا، به‌پاستی توّ خیر و بی‌ری زوُرت به‌سه‌ردا پژاندووم، به‌لام هیشتا هه‌ژارم و موحتاجی به‌خششی زیاترم.

فه‌زَل و گه‌وره‌یی زیکر

خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (٤١) الأحزاب، (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناو، یاد و زیکری خودا بکه‌ن به یاد و زیکریکی زۆر).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالذِّكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ لِلَّهِ أَكْثَرُ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٣٥) الأحزاب.

واته: ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌ی که زۆر یادی خوا ده‌که‌ن، به‌خشین و لیبوورده‌یی و پاداشتی زۆر مه‌زن و بی سنووریان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بو ئاماده‌کراوه.

هه‌روه‌ها ﷺ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (٢٠٥) الأعراف.

واته: یادی په‌روه‌ردگارت له‌ دَل و ده‌روونی خوێدا به‌ لالانه‌وه و ترسه‌وه بکه، بی ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه (له‌ نیوان چپه و ئاشکرا‌دا)، له‌ به‌یانیان و ده‌مه‌وئیاران، له‌ بیئاگایان مه‌به (ئه‌وانه‌ی دلیان غافله‌).

سه‌روه‌ر و نوری چاومان ﷺ له‌باره‌ی دوعا و پارانه‌وه ده‌فه‌رموویت:

((إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ)). واته: پارانه‌وه، خودی خوا په‌رستیه.

(ئایه ئاگادارتان بکه‌مه‌وه به باشتیرینی کرده‌وه‌کان و پاکترینیان له لای خودای پادشاتان و به‌رزترینیان له پله و پایه‌دا و باشتەر له به‌خشینی ئالتوون و زیو و باشتەر له‌وه‌ی، که بگهن به دوژمنه‌کانتان و بدن له گه‌ردنیا و ئه‌وانیش بدن له گه‌ردنتان؟ هاوه‌لان (په‌زای خودایان لیبیت) فهرموویان: به‌لێ، ده‌مانه‌وێت بۆمانی باس بکه‌یت، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فهرمووی: بریتیه له زیکرو و یاد کردنی خودای به‌رزو بئند).

((پیاویک به پیغه‌مبه‌ری خودام ﷺ فهرموو: ئه‌ی نێردراوی خودا به‌پراستی ئاین و شه‌ریعه‌تی ئیسلام زۆر بوونه له‌سه‌رم، شتیکم پی بلی، که ئیسلامی تیدا کۆبیته‌وه، تا وه‌کو ده‌ستی پیوه‌ بگرم. پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له وه‌لامدا فهرمووی: با به‌رده‌وام زمانت ته‌ربیت به زیکر و یادی خودا)).

هه‌ر که‌سیک دانیشتیبت له کۆر و مه‌جلیسیکدا، که یاد و زیکری خودای تیدا نه‌کرایت، ئه‌وه بیگومان په‌شیانی بۆ ده‌میڤته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیک پالکه‌وتیبت و یاد و زیکری خودای نه‌کردیبت ئه‌وه په‌شیانی و به‌ده‌ختی بۆ ده‌میڤته‌وه.

یه‌که‌م

خودایه له خه‌سارتمه‌ندان نه‌بین

﴿...رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٢٣) الأعراف.

(په‌روه‌ردگارا ئیمه‌سته‌مان له‌خۆمان کرد، خۆئه‌گه‌ر لێمان خۆش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پێماندا نه‌یه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌پراستی ئیمه‌ - سویند به‌خوا - له‌خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ندانین).

دووم

په‌روه‌ردیگارا هه‌ر بۆ لای تو ده‌گه‌رپینه‌وه

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (٤) الممتحنة.

(په‌روه‌ردگارا، هه‌ر پشتمان به‌تۆ به‌ستوووه و هه‌ر بۆ لای تۆش گه‌راوینه‌ته‌وه، سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بۆ لای تۆیه).

په‌روه‌ردگارا شایه‌تی ده‌ده‌ین به‌وه‌حدانییه‌تی تو

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ ۵۳ آل عمران.

(په‌روه‌ردگارا ئیمه باوه‌رمان هیناوه، به‌وه‌ی داتبه‌زاندووه و په‌وانه‌ت کردووه، شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌شتین، ده‌سا توش له‌ریزی شایه‌ته‌کانی (که‌یاندنی به‌رنامه‌که‌تدا) تو‌مارمان بکه).

په‌روه‌ردگارا لیان‌خۆش به‌وه‌همان پی‌بکه

﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ ۱۹ المؤمنون.

(په‌روه‌ردگارا ئیمه لیان و باوه‌ری دامه‌زراومان به‌زاتی تو هیناوه، ده‌سا لیان‌خۆش ببه و په‌همان پی‌بکه، چونکه‌تو چاکترین زاتیکی که‌له‌هموو‌خواه‌ن په‌حم و سۆزه‌کان میهره‌بان‌تریت).

خودایه له نوٲژ خوٲنان بین

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾﴾ إبراهيم.

(په‌روه‌ردگارا، خۆم و نه‌وه‌کانم بگٲیږه له‌و که‌سانه‌ی که ئه‌نجامده‌ری نوٲژ بین به چاکی، په‌روه‌ردگارا، دوعا و نزام گٲرا بکه. په‌روه‌ردگارا، له‌خۆم و دایک و باوکم و ئیامنداران خۆش بیه، له‌و پۆژه‌دا که لٲیرسینه‌وه به‌ریا ده‌بیٲ).

خودایه له گونا‌هه‌کانمان خۆشبه

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَانَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾﴾ آل عمران.

(په‌روه‌ردگارا، به‌راستی ئیمه ئیام و باوه‌رمان هی‌ناوه، ده‌سا له گونا‌هه‌کانمان خۆش بیه و له ئاگری دۆزه‌خ بمانپاریزه).

خودایه پوناکی سەر پردی سیراتمان زیاد بکه

﴿ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ (٨) التحريم.

(پەروەردگارا ئەم نوور و پووناکییەمان بۆ زیاد بکه و لیان خوش ببه، چونکه بەراستی تۆ دەسەلاتت بەسەر هەموو شتیکدا هەیه).

خودایه له ئیمه و له ئیانداران ییشینان خوشبه

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ (١٠) الحشر.

(پەروەردگارا له ئیمه و له و برايانەشان خوش ببه که ییش ئیمه پیاوی ئیانان گرتەبەر و له دله‌کانماندا هیچ جوهره بوغز و کینه‌یه‌ک مه‌خهره دل‌هانه‌وه له ئاستی ئەوانه‌ی ئیانان هیناوه، پەروەردگارا تۆ بەراستی بەسوژ و بەخشنده و میهره‌بانیت).

خودایه له گومراکاران نه‌بین

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (۵) المتحنة.

(په‌روه‌دگارا مه‌مانکه به مایه‌ی گومرایی بۆ ئه‌وانی بی باوهر بوون، لیشا خوش بیه په‌روه‌دگارمان، به‌راستی هه‌ر تو خوایه‌کی بالاده‌ست و دانایت).

﴿ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (۹۴) المؤمنون.

(په‌روه‌دگارا مه‌مخه‌ره‌ریزی قه‌ومی سته‌مکاره‌وه).

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (۴۷) الأعراف.

(په‌روه‌دگارا مه‌مانگیه‌ له‌ گه‌ل ده‌سته‌ی سته‌مکاراندا).

خودایه کاره کانمان لی وهرگره

﴿ رَبَّنَا نَقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ ﴾ البقرة.

(پهروهردگارا ئەم کاره مان لی وهربگره و له پیزی چاکه کانماندا تۆمارى بکه، چونکه بهراستی تۆ خوییه کی زۆر بیسه و زانایت. بهروهردگارا، ههردوو کمان وا لی بکه ته نیا فه رمانبه ردار و ملکه چی تۆبین و له نه وه کانیشمان ئوممه تیکی موسلمان و فه رمانبه ردار بۆ خۆت فه راههم بهینه و چۆنیه تی پیاوی به ندایه تیمان فیربکه و نیشانمان بده و تهوبه و په شیانیان لی وهربگره، بیگومان تۆ خوییه کی زۆر تهوبه وهرگر و میهره بان و دلۆفانیت).

خوییه نه بیینه هۆکاریک بۆ خراپه کاری

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ ﴾ یونس.

(پهروهردگارا مه مانگیره به هۆکاری سه رگهردانی بۆ قهومی سته مکاران (که ههم ئیمه ئازار بدهن ههم خۆشیان گونا بهار بین و دوور بکه ونه وه له ئیمان). ههروهها به په حمهت و میهره بانى خۆت (دهرووی خیرمان لی بکه ره وه) پزگارمان بکه له دهست هۆز و دهسته ی بیاهه ران).

دوازدهیم

خودایه دامه‌زراومان بکه

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ (۱۴۷) آل عمران.

(په‌روه‌دگارا له گوناھ و هه‌له‌کانمان ببوره و له زیاده‌په‌وی کاروبارمان خوش بیه، دامه‌زراومان بکه، سه‌رمان بخه به‌سه‌ر ئه‌م گه‌له بییاوه‌په‌دا).

سینزدهیم

خودایه له سۆز و میهره‌بانی خۆت به‌هره‌وه‌رمان بکه

﴿ إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ (۱۰) الکهف

(په‌روه‌دگارا له لایه‌ن خۆته‌وه‌ په‌حمه‌ت و میهره‌بانی تاییه‌تیان پی بیه‌خشه و له سۆزی خۆت به‌هره‌وه‌رمان بکه و پێگه‌ی پزگاری و سه‌رفرازیان بۆ بسازینه‌ له‌م کاره‌ماندا).

چواردیهیم

په‌روه‌ردگارا نه‌وه‌ی چاکه کارمان پی بیه‌خشه

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (٧٤) الفرقان.

(په‌روه‌ردگارا له هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانمان که‌سانیکمان پی بیه‌خشه که بینه مایه‌ی پرووناکی دیده‌مان و شادومانی دل‌مان و بمان که به پیشه‌وا بو پاریزکاران و خواناسان).

پازدهیم

په‌روه‌ردگارا له سزای ئاگری دۆزه‌خ به‌دوورمان بکه

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ (٦٥) الفرقان.

(په‌روه‌ردگارا، له سزای ئاگری دۆزه‌خ به‌دوورمان بکه و په‌نامان بده، چونکه سزاو ئازاری له کۆل نایینه‌وه و به‌رده‌وامه (بو ئه‌و که‌سه‌ی خوانه‌ناس و یاخییه). به‌راستی ئه‌و دۆزه‌خه شوین و نیسته‌جییه‌کی زور ناخۆش و ناسازه (ئاھو ناله و په‌شیانی بیسنوره تیایدا).

شازده‌ییم

خودایه پهنات پیده‌گرم له‌داواکردنی ئه‌و شتانه‌ی نایانزانم

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾ ٤٧ هود.

(په‌روه‌ردگارم، به‌راستی من په‌نا ده‌گرم بۆ تۆ که داوا‌ی شتیک بکه‌م زانیاریم پێی نه‌بیت، خو ئه‌گه‌ر لێم خو‌ش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پێمدا نه‌یه‌ته‌وه ئه‌وه ده‌چمه‌ پرزی خه‌ساره‌تمه‌ ندانه‌وه).

حه‌فده‌ییم

خودایه لێم‌خۆشبه‌ من له‌ سته‌م کارانم

﴿ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ ٨٧ الأنبياء.

(په‌روه‌ردگارا هیچ خوایه‌ک نییه‌ جگه‌ له‌ تۆ، پاک‌ی و بی‌گه‌رد‌ی هه‌ر بۆ تۆیه‌، به‌راستی من له‌ سته‌م‌کاران بووم،) کاتی‌ک به‌ بێ فه‌رمان‌ی تۆ قه‌ومه‌ که‌م به‌ جیه‌ه‌شت).

ههژدهیه‌م

خودایه بمبوره من زوولمم له نه‌فسی خۆم کردوو

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (١٦) القصص.

(په‌روه‌ردگاره من به‌پراستی سته‌مم له خۆم کرد، کاتی‌ک له ده‌ستم ده‌رچوو ئه‌و کابرایه‌م کوشت، لیم ببوو و بمبه‌خشه، جا خوی میه‌ره‌بانیش لێ خوشبوو، بی‌گومان ئه‌و زاتیکی لی‌خوشبوو میه‌ره‌بان).

نۆزدهیه‌م

خودایه داوای کاری‌کمان لێ نه‌که‌ی که له‌تواناماندا نه‌بی‌ت

﴿ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُ بَيْنَكَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ (٢٨٥) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ (٢٨٦) البقرة

(پیغمبهر و ئیانداران باوه‌ریان هه‌یه به‌وه‌ی له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هاتوته خواره‌وه، هه‌موویان باوه‌ریان هه‌یه به‌خوا و فریشته‌گانی و کتبییه‌گانی و پیغمبهره‌گانی، (ده‌لین:)) هیچ جۆره جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغمبهریک له پیغمبهره‌گانی خوادا (له باوه‌ردا)، هه‌روه‌ها وتیان: گوپرایه‌ل و ملکه‌چین (بۆ به‌دییه‌نه‌رمان)، په‌روه‌ردگارا لیخۆشبوونی تۆمان ده‌ویتی و سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ لای تۆیه گه‌رانه‌وه).

خوا‌ی گه‌وره ئه‌رک ناخاته سه‌ر هیچ که‌سیک، مه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر توانایی خۆی نه‌بی‌ت، هه‌ر کاریکی چاک ئه‌نجام بدات، قازانجی ته‌نیا بۆ خۆیه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی کردی‌ت، ته‌نیا به‌خه‌ی خۆی ده‌گری‌ت و له‌سه‌ر خۆیه‌تی، (هه‌ر بۆیه ئیانداران ده‌لین:)) په‌روه‌ردگارا؛ لیان مه‌گره ئه‌گه‌ر فه‌رامۆشیان به‌سه‌ردا هات یان گونا‌ه و هه‌له‌یه‌کمان له ده‌ست قه‌وما، په‌روه‌ردگارا؛ ئه‌رکی سه‌خت و کاری گران مه‌ده به‌سه‌رماندا، وه‌کو ئه‌وه‌ی داوته به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پیش ئیمه‌دا، په‌روه‌ردگارا؛ ئه‌رکیک مه‌ده به‌سه‌رماندا له تواناماندا نه‌بی‌ت، تووشی به‌لا و ناخۆشییه‌کمان مه‌که توانا و هیز و هه‌ناومان لی ببری‌ت، گونا‌هان بسپه‌وه و چاوپۆشی بکه له هه‌له و تاوانه‌کانمان و دای پۆشه، (داواکارین) به‌زه‌ییت بیته‌وه پیاماندا، په‌حمان پی بکه، هه‌ر تۆ پشتوپه‌ناو یاریداده‌ری ئیمه‌یت، جا بۆیه داوا ده‌که‌ین سه‌رمان به‌خه‌یت به‌سه‌ر قه‌ومی کافر و خوانه‌ناساندا.

(ئا به‌و شیوه‌یه په‌روه‌ردگاری مه‌زن فی‌ری ن‌زای ریک و پیکان ده‌کات، ئومیده که لی‌شان وه‌ربگری‌ت).

خودایه دلّه کانمان هه‌لنه‌گیریتیه‌وه دوا‌ی باوه‌په‌ئینانمان

﴿ رَبَّنَا لَا تُغِ خُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿٩﴾ ﴾ آل عمران.

(په‌روه‌ردگارا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هیدایه‌ت و پ‌ینمووییت کردین، دلّه کانمان لامه‌ده له پ‌یگه‌ی پاست و له په‌حمه‌ت و به‌خششی تایبه‌تی خوت به‌هره‌وه‌رمان بکه، چونکه به‌پاستی تو به‌خشنده و به‌خشینه‌ری. په‌روه‌ردگارا به‌پاستی تو کوکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکیت له پ‌وژیکدا که هیچ گومانی تیدا نییه، بیگومان خوا (زاتیک نییه) که به‌لینی خوی نه‌باته‌سه‌ر).

خودایه دل و ده‌روونم فراوان بکه

﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ ﴾ طه.

(په‌روه‌ردگارا سینه و دل و ده‌روونم ئاسووده و گوشاد بکه. ئیش و کار و هه‌ول و کوششم بو ئاسان بکه. گری زمانم بکه‌ره‌وه و زمانم گویا و پاراو بکه، تا له قسه و گوftar و مه‌رامم تیگه‌ن).

خودایه خۆمان و نه‌واکانمان له نوێژخوێنان بگێڕه

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ ﴾ إبراهيم.

(په‌روه‌ردگارا، خۆم و نه‌وه‌کانم بگێڕه له‌و که‌سانه‌ی که ئه‌نجامده‌ری نوێژ بین به‌چاک‌ی، په‌روه‌ردگارا، دوعا و نزام گیرا بکه، په‌روه‌ردگارا، له‌ خۆم و دایک و باوکم و ئیمانداران خۆش ببه، له‌و پۆژه‌دا که لێرسینه‌وه به‌ریا ده‌بێت).

خودایه پزکارمان بکه

﴿ رَبِّ بِنِّحْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ ﴾ الشعراء.

(په‌روه‌ردگارا خۆم و مāl و خێزانم پزگار بکه له‌و کاروکرده‌وانه‌ی ئه‌وانه ده‌یکهن).

بیست و چوارم

خودایه سه‌رمان بخه

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُ ﴾ المؤمنون.

(په‌روه‌ردگارا، سه‌رکه‌وتنم پی بیه‌خشه، چونکه پروایان پی نه‌کردم).

﴿ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴾ العنکبوت.

(په‌روه‌ردگاره، سه‌رکه‌وتنم پی بیه‌خشه به‌سه‌ر ئەم قه‌ومه‌ی که تۆوی خراپه ده‌چینن).

بیست و پینجه‌م

خودایه واماں لئیکه سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانت بین

﴿ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيْ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴾ النمل.

(په‌روه‌ردگارا، یارمه‌تیم بده دل و ده‌روون و پړوح و گیانم کۆبکه‌ره‌وه، تا سوپاسگوزاری ناز و نیعمه‌ته‌کانت بم که به‌سه‌ر من و دایک و باوکمدا پړاندووته، هه‌روه‌ها کۆمه‌کیم بکه تا کاروکرده‌وه‌ی چاکه ئە‌نجام بدهم که تۆ پی‌پازی بیت و به‌په‌رحمه‌ت و میهره‌بانی خۆت بمخه‌ره پیزی به‌نده چاکه‌کانت‌ه‌وه).

خودایه خوڭری و ئارامگریان پی بیه‌خشه

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة. ۲۵۰

(په‌روه‌دگارا خوڭری و ئارامگریان پی بیه‌خشه، (دل و ده‌روون و) پیکانمان دامه‌زراو بکه و سه‌رمان بخه به‌سه‌ر گهل و هوژی بی‌اوه‌پاندا).

خودایه مال شار و ولاتمان بیاریزه

﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ البقرة.

(په‌روه‌ردگارا ده‌ورووبه‌ری ئەم مالت بگێره به شاریکی پر له ئاسایش و پزق و پۆزی هه‌مه‌جۆر بیه‌خشه به دانیشتوانی، (به‌تایه‌ت) به‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌خوا و پۆزیی دوایی هیناوه. (خوای گه‌وره وه‌لامی دایه‌وه که دوعات گیرایه و) فه‌رمووی: به‌لام ئەوه‌ش کافره بییه‌شی ناکه‌م له به‌ره‌هم و ناز و نیعمه‌تی که‌م ته‌مه‌نی ئەم دنیا، به‌لام له‌وه‌ودوا به‌ناچاری تووشی سزای ئاگری ده‌که‌م که سه‌ره‌نه‌جام و چاره‌نووسیکی خراپه).

﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴾ إبراهيم.

(په‌روه‌ردگارا، بالی هیمنی و ئاسایش بکیشه به‌سه‌ر ئەم شار و ولاته‌دا و خۆم و نه‌وه‌کانیشم بیاریزه له‌وه‌ی که‌ به‌ته‌کان بپه‌ره‌ستین).

خودایه نه‌وهی چاکمان پی ببه‌خشه

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴾ (۳۸) آل عمران.

(په‌روه‌ردگارا نه‌وهی چاک و پاکم پی ببه‌خشه، به‌راستی تو بیسه‌ری دوعا و نزایت).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (۱۰۰) الصافات.

(په‌روه‌ردگارا نه‌وهیه‌کی چاک و پاکم پی ببه‌خشه).

خودایه کاره‌کانمان بو ئاسان و به‌ره‌که‌تدار بکه

﴿ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴾ (۸۰) الإسراء.

(په‌روه‌ردگارا یارمه‌تیم بده تا هه‌رکاتیک ده‌ستبه‌کاری (هه‌رخیریك بووم) به‌چاکی و راستی و دروستی نه‌نجامی بدهم و له هه‌رکاریک بوومه‌وه و نه‌نجام دا، سه‌ره‌نجامیکی چاکی هه‌بیته و به‌جوانی لئی ده‌رچم و هه‌میشه و به‌رده‌وام له‌لایه‌ن خۆته‌وه ده‌سه‌لاتیکم پی ببه‌خشه که بیته‌هوی سه‌ره‌که‌وتنی به‌رده‌وامم).

خودایه له ئیمه و ئیمانداران خوشبیه

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴾

(په‌روه‌دگارا؛ له خۆم و دایک و باوکم و ئەوانه خۆش بیه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه‌په‌وه، هه‌روه‌ها له ئیماندارانی پیاو و ئیماندارانی ئافره‌تیش خۆش بیه، سته‌مکارانیش ته‌نیا تیاچوون نه‌بیت هیچی تر نه‌که‌یته‌ به‌شیان).

سی و یه‌کهم

خودایه دانایی و ده‌سه‌لاتمان پی‌بیه‌خشه

﴿ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ (۸۳) وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۸۴﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿۸۵﴾ الشعراء.

(په‌روه‌ردگارا، زانیاری و دانایی و ده‌سه‌لاتی ته‌واوم پی‌بیه‌خشه و په‌یوه‌ستم بکه به چاکه کارانه‌وه. په‌روه‌ردگارا؛ یادی خیرم با له‌سهر زاری نه‌وه‌کانی داهاتوودا بمینیت. بمگیره له‌و که‌سه‌ناش که به‌هه‌شتی پر له‌ناز و نيعمه‌ت به‌ده‌ست ده‌هینن و ده‌بنه‌خاوه‌نی).

سی و دووهم

خودایه به‌ته‌نیایی مه‌هیل‌ه‌وه

﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴾ (۸۹) الأنبياء.

(په‌روه‌ردگارا؛ من به‌ته‌نیایی مه‌هیل‌ه‌ره‌وه (نه‌وه‌یه‌کی چاک و پاکم پی‌بیه‌خشه) تۆیش چاکترین زاتیکی له‌پاش من و هه‌موو مردوویه‌ک ده‌مینیت‌ه‌وه).

سی و سنیهم

خودایه له گوناوه کانمان خوشبه

﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۱۱۸) المؤمنون.

(په‌روه‌ردگارا: له گوناوه هه‌له‌کانم خوش ببه و په‌حکم پێ بکه چونکه تۆ له هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتریت).

سی و چوارهم

خودایه زانست و زانیاریان زیاد بکه

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۱۶) طه.

(په‌روه‌ردگارا، به‌رده‌وام زانست و زانیاری زۆرتەر و زیاتر پێ ببه‌خشه).

خودایه ته نیا په نا به تۆ ده گرین

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ ﴿٩٧﴾ المؤمنون.

(پهروه‌ردگارا من په نا ده گرم به تۆ له هه‌موو خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کان. په نا ده گرم به تۆ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم که شه‌یتانه‌کان به‌ده‌ورمدا کۆ بینه‌وه و (سه‌رم لی بشیوین)).

رۇشنایى قورئان

2022